kes püiab selle wasto seista, et meie sest püühast kirjast suurt kasso ei saaks.

„Minna ollen ilmlik innimenne, naese mees, ja pean omma laste eest muretsema, räkiwad wägga tihti mõned, kui meie neid nomime head tehha ja pühha kirja luggeda.“ Se ei olle minno ammet, kostwad naad; kas minna ma ilma ärra heitsin? kas ma ollen muuk? — Mis sa rägid innimenne? Kas mungid ükspäinis Jummala mele pärrast teggema peawad? Kas Jummal ei tahha sedda, et köik innimessed lunnastust ja tõsstdusse teadmist saaksid, ja et kegi ei peaks head põlgama? Ütle, kas abbi ello ehk murre laste eest wõib selle tõssise nõudmisse wasto olla, et Piibli ramatut luggeda? Ma pallun teid, ärge petke ennast: midda ennam teie nisugguste teggude kimpus ollete, sedda ennam peate teie murretsema, et nendest ennast ärra päesta pühha kirja luggemisse läbbi. Akkame tähhele pannemissega luggema, et meie wimateks wõiksime sedda head sada, selle läbbi armu sada wõiksime.

Pallun teid et ükski teie seast ei lasseks päwa ilmkassota koggudes mõda minna .... Ütle, mis kassu toob sulle paast, et sinna kül päwa otsani ilma sõmata jäed, agga lassed tedda mõda minna narrimistes ja wallatustes. Pallun teid, et teie kunaks ennam murret tõssise hea eest; ja parrem on kui meie waimulikku asjadega omma ello täidame! — Koggugem omma naabrid kokku, wõtkem Piiblit kätte ommad ja omma kuuljatte südamed Jummala sõnna luggemisse läbbi röömsaks.

Teie eksite, sest et teie ei mõista pühha kirja, egga Jummala wägge. (Matt. 22, 29). Esstteks Jsand nomis Sadduserid selle pärrast, et nemmad ei luggenud (pühha kirja) siis selle pärrast, et nemmd ei teadnud Jummalat; sest et Jummalat same tunda pühha kirja luggemisse läbbi. Ja kui needki köik, kes luggewad (pühha kirja) ei tunne Jummalat, kuidas siis wõib se Tedda tunda, kes kogguniste pühha kirja ei loe? Ja se pärrast, kui ma ütlesin, et köik luggejad ei tunne jummalikku tõdde, se tähhendab ni paljo, et ni suggused luggejad ei himmosta Jummalat leida; sest se, kes loeb Jummalast ja Jummalat tahhab leida, püiab Jummala mele pärrast ellada se pühha kirja luggemisse jures, ei otsi Jummalat omma lunnastamisse tarwis, waid tahhab Jummalat tunda omma tühja au pärrast: nisuggune lugggego ta kui paljo taht P. ramatut, ei saa ilmaski Jummalat leidma.

Mitme suust kulen ma, et naad suure himmoga jutlust tähhele pannewad, agga pärrast jutlust on nende südda jälle külm Kuidas ennast selle eest hoida? Watame järrele kust se tulleb? Se tulleb kõlbamatta ümberkäimisest ja sõbrusfest pahha innimestega. Ei olle tarwis pärrast kirikust tullemist nende asjade külge akkata, mis kogguniste kõlbamata on, agga on tarwis kojo minna Piiblit kätte wõtta, naist ja lapsi kokku kutsuda, neile kuuldud jutlust wälja selletada ja siis jo omma ammeti asjo aiada.

Selle pärrast minna annan teile mitme päwa ette teada ommas jutlusses, mis asjast ma tahhan könneleda, et selle wahhel Piiblit kätte wõttaks, ja järrele mõtleks mis asjast on wõimalik könneleda, ja sedda wist ennast walmistaks sedda parreminne arro sada, mis asjast minna tahhan könneleda. Selle pärrast sowin minna teile, et teie mitte ükspäinis kirikus kuulaks minno jutlust, waid ka koddo pühha kirja loeks. Sedda samma minna sowin ka neile, kes minno juure käiwad. Kogguniste ei sünni sedda räkida, mis minna teie käest kuulen: „minno kaelas on kohto wõistmisse ammet, mul on naene, pean lapsi toitma ja omma perre asju tallitama, minno sugguselle ei olle tarwis luggeda P. ramatut; se on ükspäinis nendele tarwis, kes mailmast ennast ärra heitsid?... Kuida sinna wõid sedda räkida innimenne? Kas selle samma pärrast p. kirja luggeminne ei olle sulle tarwis, et sul arwamatta sured murred on? Agga selle samma pärrast sa pead tedda ennam luggema, kui mugid; sest et nendel ei olle nisuurt tarwitust selles kaitsjas kirjas, kui teil, kedda ma ilma tormid köigis poole tõukawad. Mukidel ei olle aialikkust ammetid .... warjolikku paikades mõtlewad omma pattudest; agga meid kinsatakse takka tormilisse merre peal, ja tuhhat korda, omma tahtmist wasto, same pattustada; agga se pärrast peame meie allati ennast püh. kirja luggemisega kimitama.

Mugid on rahhul ma ilmaga sõddimisest, ja sepärrast on naad wähhem hawatud; agga sinna olled ikka ridus selle ma ilmaga, ja kannad temma hawu, kelle wasto pead arstimist otsima. Kord wihhastab sind so naene, mõnni kord kurwastab sind so poeg, sind kinsab takka so waenlane, mõnni kord on sinno sõbber so wasto kadde .... tihti hirmotab sind kohto mõistja, so peale käib waesus, ehk üks teine õnnetus so perres teeb sulle kurbdust, ehk ön teeb sind uhkeks, ehk sind koormab õnnetus. Lühhidamalt üttelda, iggalt poolt on paljo juhtumissi, mis meid pannewad muretsema, kurwastama, hädda kandma ja kõrgistama, iggalt poolt lendab meie peale ni paljo noli, et allati pühha kirja kilp tarwis on ....? sest et ei olle wõimalik, ei olle wõimalik, ütlen, et kegi olleks ehk wõiks lunnastud olla ilma p. kirja luggemata .... Kui meid igga pääw awatakse, ja meie ei pruki nende wasto arsti rohtosid, meil ei jäe siis miskisuggust lotust terweks